
La Revista

Número 13

CEPA Enric Valor, Alzira

Juny 2014

**Una escola,
una veu**

L'escola, amenaçada

A punt d'acabar el present curs, l'escola Enric Valor pateix encara l'amenaça que penja, com l'espasa de Dàmocles, sobre els nostres caps: la destrucció de les nostres aules i el trasllat forçós a un altre lloc indeterminat i, de segur, en condicions molt pitjors que les actuals.

Manifestació i reacció

L'acció decidida i unànime de l'Associació d'Alumnes, amb el suport total dels professors i del Consell Escolar del centre, va aconseguir un èxit poques vegades vist a Alzira: la mobilització de més de 500 persones per a defensar el nostre dret a continuar en el local que va ser construït expressament per a nosaltres i que ocupem des de fa tres cursos. La manifestació del dia 16 d'abril demostrà, per si algú no ho tenia clar, dos coses importants: en primer lloc, que el rebuig a la decisió de l'alcaldeessa és total dins de l'escola i no es deu a presumptes "manipulacions" polítiques, com vol fer creure la senyora alcaldeessa; d'altra banda, el treball que s'ha fet per a divulgar i denunciar una mesura tan arbitrària com perjudicial per a la ciutat, ha suscitat la simpatia de molts sectors de

la població, com ho demostren els assistents a la manifestació i les quatre mil firmes recollides en contra del trasllat. Fins i tot diverses escoles d'adults de tot el

territori valencià han començat a enviar cartes a l'alcaldeia interessant-se pel nostre cas i demanant que no es porte a terme cap trasllat sense el consentiment del consell escolar del centre.

La resposta del govern municipal era previsible: irritació, declaracions fora de to i mentides, moltes mentides. La facilitat de la senyora Bastidas per a mentir demostra molta pràctica i pocs escrúpols morals. Ja ho vam

veure en el número anterior de LA REVISTA. L'última (en el darrer ple de maig) ha sigut afirmar que la ubicació de l'escola d'Adults sempre ha sigut provisional, quan ella

mateixa va negociar la forma i disposició de les aules en l'edifici actual, que rebé les subvencions pertinents per a construir-hi una Escola d'Adults, i no altra cosa.

També va ser penós (i irresponsable per a un càrrec públic) veure com tota una alcaldeessa intentà fabricar una confrontació artificial entre l'escola i les confraries de la setmana santa. La reacció (natural) d'aquelles va ser de total indiferència. L'altra idea

central del seu discurs és que era una manifestació "política", és a dir, no en contra d'una decisió perjudicial per a Alzira, sinó per a atacar la seua autoritat.

Per què ha decidit l'alcaldeessa que els alumnes de l'escola d'adults són els seus enemics? Només perquè expressem la nostra opinió? Està prohibit expressar les opinions dels col·lectius? Si diu que el trasllat és pel nostre bé, per què no ens escolta, per què no ens ve a veure? Que no és alcaldeessa de tots els alzirenys? Fer les coses malament per a l'escola d'adults és com tirar-se pedres en la mateixa teulada, perquè deixa a moltes persones de la ciutat en una situació més difícil (d'accessibilitat, de confortabilitat, d'accés a xarxes d'internet...) que la que tenen ara. Ha pensat la senyora alcaldeessa per què vol posar les coses més difícils a les persones majors? Diu que és tot una protesta "política" i això li evita respondre a totes aquestes preguntes.

Polítics i ciutadans

Quan metges i infermeres defensen hospitals públics de qualitat, fan política? Quan els pares defensen que no es tanque l'escola dels seus fills, fan

La Revista

Publicació del CFPA Enric Valor d'Alzira

Directors

Isabel Andrés i Xavier Naval

política? Quan els jutges defensen llibertats presents en la constitució i en la declaració universal dels drets humans, què fan, política?

Quan Càritas critica l'augment de la pobresa entre les famílies espanyoles, fa política? Quan Amnistia Internacional critica els retalls en els drets de manifestació i expressió, fa política? Quan Intermón Oxfam denuncia que les grans empreses espanyoles a penes paguen impostos, fa política? Si això és "fer política" doncs fer política és el que haurien de fer **tots** els polítics sense excepció, del partit que siguin. Llavors no faria falta que els ciutadans espanyols o les ONG ens manifestàrem per a denunciar ineptes i corruptes, despropòsits i injustícies. I ens podríem dedicar tranquil·lament a fer la nostra faena. Si ho hem de fer nosaltres és perquè alguns d'ells no fan el que és la seua obligació: procurar el bé públic.

Ara bé, si resulta que la política és arruïnar escoles, tancar plantes d'hospitals i centres de salut, nosaltres no fem política. Si política és gastar-se els diners públics en *eventos* i obres inútils, nosaltres no fem política. Si política és enriquir-se amb els diners de tots, o donar-los a familiars i amics, a enxufats i a criminals, no, nosaltres no fem política.

Però quan els polítics, que són elegits per a representar temporalment el poder del poble (l'únic sobirà), persegueixen el seu interès particular i balafien el patrimoni de tots, els ciutadans no solament

tenim el dret, sinó l'obligació de dir-los que no ho fan, i si és necessari denunciar-ho i evitar-ho per totes les vies legals possibles. Si no ho fem ens convertim en els seus còmplices i les generacions futures ens ho retrauran, perquè el perjudici el patiran ells també sense haver-ho consentit.

La importància de l'escola d'adults

Les escoles d'adults són importants (i més en aquests temps de penúries) perquè, a més de formar, s'organitzen cursos i activitats que entretenen les persones majors, ens fan més creatives, ens relacionen i ens ajuden a ser un poc més feliços o, a no ser tan infeliços quan les circumstàncies, generals o personals, són dolentes. O siga: no li costa diners a l'ajuntament i els beneficis per a la ciutat són enormes.

Per tot això creguem que l'Ajuntament d'Alzira hauria d'estar orgullós d'aquest centre. Hauria d'afavorir el seu bon funcionament i no di-

ficultar-lo. Eixe hauria de ser el seu objectiu prioritari. Hauria d'escoltar tota la comunitat educativa i prendre'ns seriosament.

Torrent i Xàtiva tenen escoles d'adults exemplars, que s'han convertit en referència i model per a tota la resta. Alzira *podria* haver tingut una escola d'adults similar: amb sala d'actes, amb patis, amb aules àmplies i variades per a oferir tota classe de classes i tallers. Un centre d'estudi, d'esplai i de reunió obert a un gran sector de la població d'Alzira. Però ens van confinar a una mínima part del solar que abans ocupàvem. A pesar d'això, n'estem contents. Perquè l'escola és menuda però ben situada i amb molt bones condicions per a fer classes. Ara sembla que això encara és *massa* per a nosaltres i han decidit expulsar-nos de l'edifici.

Massa? Xàtiva té una escola d'adults fabulosa, amb una població inferior a la d'Alzira. També la població de la seua comarca és inferior

(amb molta diferència) a la de la Ribera. Però l'alcalde de Xàtiva (del mateix partit que Bastidas) l'ha dotat de les millors instal·lacions imaginables. No se sap que els professors i alumnes de Xàtiva organitzen protestes "polítiques" contra el seu alcalde: no en tenen motiu. Perquè un alcalde se suposa que ha de millorar sempre totes les dotacions materials i de serveis del seu municipi, no empitjorar-les, ni molt menys destrossar-les com pretén fer Elena Bastidas.

Un disbarat

És una decepció grandíssima veure com els mateixos que van fer possible la inauguració d'aquestes instal·lacions, ara, quan encara no s'ha rendibilitzat una inversió tan important i recent com aquesta, vulguen tirar-nos i gastar un munt de diners públics sense sentit. La sensació que tenim és d'incomprensió, de ser ignorats, menyspreats. Fa la impressió que a l'alcaldesa d'Alzira li interessa tan poc l'escola d'adults com els diners dels alzirenys. Aquests diners que es malgastaran destrossant la nostra escola (com diu un del nostres alumnes), millor que els gasten ajudant la gent necessitada. Això també ix en els diaris, i no fa mal a ningú.

Resumint, quan es comenta aquest cas entre les persones adultes d'Alzira sempre s'acaba amb la mateixa frase: "Aquest trasllat és un disbarat"●

"Tenia tot el poder de la seua part, excepte el de la veritat."

L'escola es manifesta contra el trasllat

Amb la presentació de quasi 4.000 firmes que van ser arreplegades en poc més d'un mes, s'iniciaven en el mes d'abril passat les accions de l'Associació d'Alumnes del centre per a continuar en les instal·lacions actuals de l'escola d'adults Enric Valor, i així evitar el trasllat a l'antic col·legi Federico Garcia Sànchez, com pretén l'equip del govern local.

Dimecres passat dia 16 d'abril de 2014 a les 19:00 hores, l'Associació d'Alumnes havia convocat una manifestació, amb inici en el carrer Rambla, al costat del centre Enric Valor, que va finalitzar a les portes de l'Ajuntament. L'alcaldeessa d'Alzira, en un intent d'evitar la manifestació en esta data, que era assenyalada per ser Dimecres Sant, va afirmar que anava contra la

Setmana Santa i que només serien unes desenes de persones les que acudirien. Peròquina seria la seua sorpresa en adonar-se de la quantitat de persones que van acudir per a manifestar-se (més de 500

persones) per la injustícia que estava a punt d'ocórrer i que encara seguix en l'aire, amb la incertesa de la ubicació del centre.

Van acudir centenars de persones de distintes edats d'Alzira i d'altres localitats de la Ribera. Es van poder llegir nombrosos cartells reivindicatius contra l'absurd trasllat que estan disposats a efectuar: "l'EPA no es meneja", "Aquest trasllat no té trellat" i "Més escoltar, menys gastar" mentre que els manifestants van corejar lemes com "No ens mouran de la nostra escola", "Volem escoltar-la, que vinga l'alcaldeessa", "L'escola no es trasllada" i "Bastidas dimissió".

Els mateixos alumnes i professors es van quedar aclaparats en veure el desplegament de persones que es localitzava davant del centre Enric Valor: la unió de les persones contra la vergonyosa actuació executiva de l'Excel·lentíssim Ajuntament d'Alzira.

Esteu pensant que un simple trasllat d'ubicació no és

**AQUEST
TRASLLAT
NO TÉ
TRELAT**

causa suficient per a fer una manifestació pública ja que posa en dubte l'eficàcia de la política local? Sí, és una causa més que justa per a fer saber que el sistema polític de la localitat d'Alzira no està a l'altura que se suposa, a atendre, escoltar i executar les peticions dels seus habitants. L'alcaldeia d'Alzira està disposada a efectuar un gasto astronòmic per un trasllat que és innecessari, que ronda als 250.000 euros, sabent que Alzira és la població que té la taxa de desocupació més alta de tota la Ribera Alta, que ascendeix al 13,54%, molt per damunt de la comarcal, situada en l'11,85%, de la provincial i comunitària, situades en 12,02% i 12,32% respectivament.

Cal lluitar pels nostres drets i plantar cara (sempre pacíficament) contra la corrupció i injustícia dels òrgans públics en general.

Maicon Anderson
Oliveira
GES I nit

La vesprada del 16 d'abril, Dimecres Sant, els alumnes de l'escola d'adults juntament amb familiars, amics, confreres i veïns d'Alzira ens vam reunir a les 19.00 hores a la porta de la nostra escola per a manifestar-nos en contra de la decisió de l'alcaldeessa Elena Bastidas. Una manifestació en contra del trasllat i l'empitjorament de les condicions de l'edifici al qual ens volen portar i per descomptat re-

duint a una quantitat prou considerable les places dels estudiants, tallers, etc. Per tot açò li volíem transmetre a l'alcaldeessa la nostra indignació davant les seues manipulacions, farses i mentides dirigides cap al nostre col·lectiu d'estudiants, que tan sols demanava (i seguim demanant) que els nostre ajuntament i ella, como a màxima representant de la ciutadania, ens deixes a les instal·lacions on actualment ens trobem, el lloc definitiu per a estudiar els adults del nostre poble segons paraules d'ella, el dia que va inaugurar aquest centre, fa tan sols quatre anys.

A la manifestació vam acudir molta gent de totes les edats, més de cinc-centes per-

sones, amb un recorregut que travessava les diverses avingudes principals i acabava a la plaça del Carbó, davant de l'ajuntament. Tot açò amb molt de respecte, però deixant-nos sentir per la ciutat. En acabar el recorregut, representants de l'associació d'alumnes ens van dir unes paraules a veure si així ens escolta la nostra alcaldeessa (per fi).

Però el millor estava per arribar quan a l'acabar la manifestació i uns quants alumnes tornaren al centre per deixar les

pancartes ens trobàrem amb una inspectora d'educació, enviada per a controlar que els mestres no se n'hagueren eixit del centre per a donar suport a la manifestació. Pura casualitat? De segur!

En definitiva, una vesprada en la qual es va poder veure que som més de "quatre o cinc" alumnes, els qui estem en contra del trasllat innecessari, que no molestarem els *cofrades* d'Alzira, i on confirmàrem que aquest és el primer pas de la lluita que sense saber per què, clarament, l'alcaldeessa ha començat; i de segur se sorprendrà amb les diverses respostes d'aquest col·lectiu que s'expressa lliurement.

Laura Gregori, GES-II

Parlaments Ilegits en la manifestació

Primer de tot, volem donar-vos les gràcies per haver acudit a esta convocatòria en defensa de l'escola d'Adults d'Alzira. En especial, a aquells que no sou alumnes o professors del centre, i a pesar d'això heu volgut acompanyar-nos en resposta a la nostra crida d'auxili.

Com sabeu, l'ajuntament pretén destruir les instal·lacions de l'escola Enric Valor (acabada d'inaugurar, com aquell que diu), per a convertir-les en unes oficines. No han con-

sultat amb el centre abans de prendre una decisió tan dràstica. No s'han dignat informar als diversos grups municipals sobre la qüestió. Ni tan sols tenien previst un local en condicions per a reubicar-nos: primer era un edifici dels anys trenta en plena vila, que a penes s'aguanta en peu; ara diu que ens preparen una escola abandonada i arrasada, on han quedat les parets i poc més.

I ens preguntem: ¿quin mal hem fet? Per què un tracte tan injust? ¿No

mereixem ni tan sols que parlen amb nosaltres abans de decidir res? Tan poc interessa l'educació als qui governen esta ciutat?

Ens tracten com si fórem criatures. "Està decidit, i prou", diuen. "A callar i a aguantar-se", diuen. Han arribat a dir que desfaran la nostra escola pel nostre bé, que anirem a "un edifici històric", és a dir, a una ruïna. Ens volen canviar una escola del segle XXI per una altra de mitjan segle passat sense condicions (i per

això els del Garcia Sànchez l'abandonaren). Però no podem queixar-nos, diuen, perquè tindrem més espai. També tindríem més espai baix del pont de ferro, a vora riu, o enmig de la Garrofera! Que anem a parar ací o allà a ells no els preocupa gens: simplement els molestem, i ara volen ocupar uns locals que es van dissenyar i construir per a escola d'adults, i no per a res més.

Davant d'aquesta actitud no ens han deixat altra alternativa que defensar-nos i denunciar un projecte que no té ni cap ni peus. Som

ciutadans d'un país democràtic, no som súbdits. No podem acceptar qualsevol

decisió capritxosa sense obrir la boca, perquè els polítics van i vénen, i no solen mirar més enllà de les pròximes

eleccions, però les seues decisions perduren, i les paguem tots els ciutadans amb els nostres diners, que costen molt de guanyar.

No estem ací per a defensar la nostra comoditat: esteu ací per a defensar la vostra escola d'adults del futur, la que podreu disfrutar vosaltres, els vostres pares o els vostres fills d'ací a molts anys.

Elena Lloret

Membre del Consell Escolar Municipal i del consell Escolar del centre

Amics i amigues, l'escola d'adults d'Alzira és un centre que acull persones de molt variada condició i interessos, des dels 18 als 70 anys. Ofereix més de 20 cursos de continguts molt diversos. Allí caben des dels jòvens que volen millorar les seues expectatives laborals amb un nou títol acadèmic, fins a les persones jubilades que ocupen de forma creativa i agradable el seu temps lliure.

Des de l'EPA hem participat tradicionalment en les diverses activitats culturals de l'ajuntament: la fira de l'estudiant d'IDEA, actes de promoció del valencià, exposicions del museu municipal, etc. L'Associació d'Alumnes que presidisc és, a més, una font de treball per a la ciutat, ja que cada curs contracta més de mitja dotzena de professors per als diversos tallers que organitzem com els d'Anglés, Informàtica, Cuina, etc. Professors que tenen uns

ingressos extra (o únics) molt necessaris en els temps actuals.

Pensem que en l'ajuntament no coneixen bé la labor social que fa l'EPA en el poble, i per això no han calculat els perjudicis de traslladar l'escola. No discutim l'autoritat de la senyora alcaldessa, ni la legalitat de

les seues decisions. No estem en contra de l'Oficina d'Atenció al Ciutadà. De cap de les maneres. Sabem que és necessari modernitzar l'administració. Però no entenem per què han de destruir les nostres aules, que han costat tants anys i tants

diners de fer, i gastar-se més diners fent-nos una altra escola que no es podrà comparar mai a la que ara tenim. És més senzill i més barat deixar l'escola on està. Segur que troben altres llocs magnífics per a l'Oficina d'Atenció al Ciutadà sense necessitat de fer-nos mal. Nosaltres només volem que ens deixen treballar i estudiar tranquils.

Aquesta manifestació, en contra del que han insinuat repetidament des de l'ajuntament, no és una qüestió política. És cosa de sentit comú. Perquè som ciutadans, perquè no som ni criatures, ni súbdits, i pel bé d'Alzira, defensarem l'EPA Enric Valor on està ara i on ha d'estar en el futur. No hi ha altre lloc millor: el número 2 de la Ronda d'Algemesí.

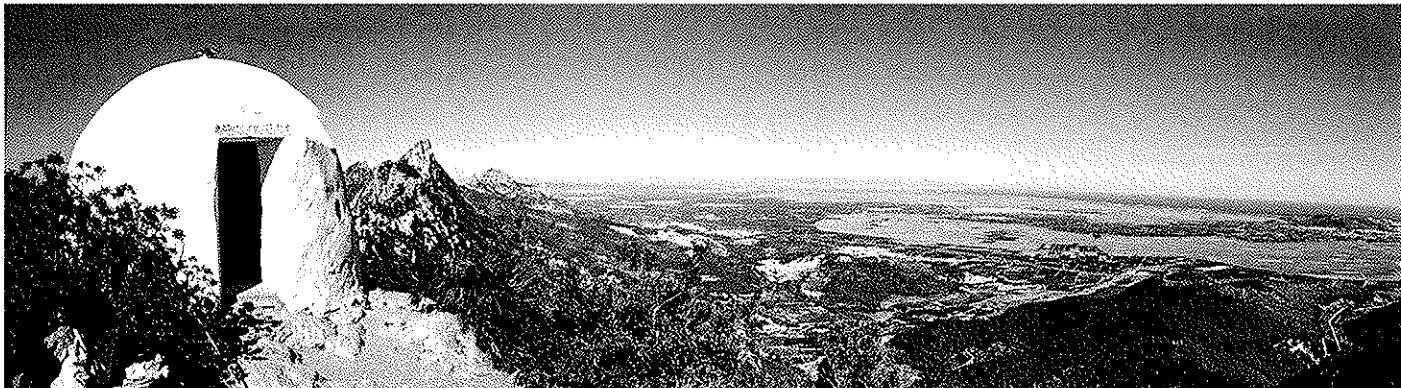
L'ESCOLA D'ADULTS NO ES TRASLLADA!

Isabel Albert

Presidenta de l'Associació d'Alumnes del CEPA Enric Valor

Activitats del semestre

Eixida a la Casella i a l'“Ouet”

Era un dia amb prou vent, però així i tot ens férem l'ànim i ens anàrem a fer la ruta de l'Ouet.

Pujàrem amb alegria i il·lusió entre xarrades i riures fins al tancat dels cérvols. Allí ens férem fotos contemplant el paisatge i els animallets, que ens miraven amb uns ulls com si ens digueren: “tenim fam”.

Vam emprendre el camí cap amunt mirant i fixant-nos en les flors i les plantes, com el timó, el romer o la pebrella, que són les que més conec i les més utilitzades en la cuina. I entre paradeta i miradeta al paisatge arribarem al cim de l'Ouet on rebérem un colp de felicitat en vore tota la costa des de l'Albufera de València fins el Montgó de Dénia. Una preciositat de cel, mar i muntanya. Després descansàrem i esmorzàrem de cara a la mar Mediterrània.

L'observatori és un petit refugi pintat de blanc per fora que recorda la forma de l'ou. Per dins han intentat dibuixar els indrets més característics que trobes en totes le direccions (nord, sud, est i oest) amb uns forats redons que, si mires de dins cap a fora, veus tot el paratge del voltant.

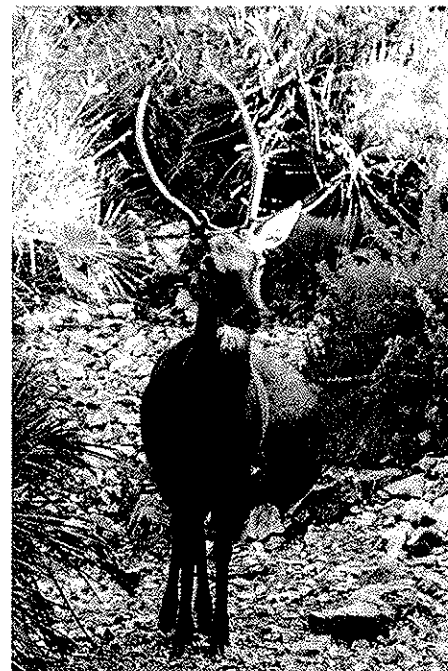
Menjàrem també uns bunyets i, en acabar, un grupet tornà cap a casa mentre els altres companys continuàvem la ruta en direcció a la cova de la Galera.

El grup muntanyenc tenia molta alegria i bona voluntat, però poca orientació i no trobàrem la cova; això sí, férem un recorregut preciós per la muntanya, avançant, xarrant i fent fotos.

Finalment decidírem emprendre la baixada per eixos camins forestals difícils i plens de pedres. Però si la pujada fou dura pel sol, la calor, les pedres, l'aire i sobretot la falta d'exercici, la baixada va a ser una autèntica delícia per a tot el grup de companys. El contacte amb la natura, el sol, el paisatge, el so dels pardalets, etc., va fer que ens renovàrem i ens carregàrem d'energia.

En fi, que passàrem un matí molt gratificant.

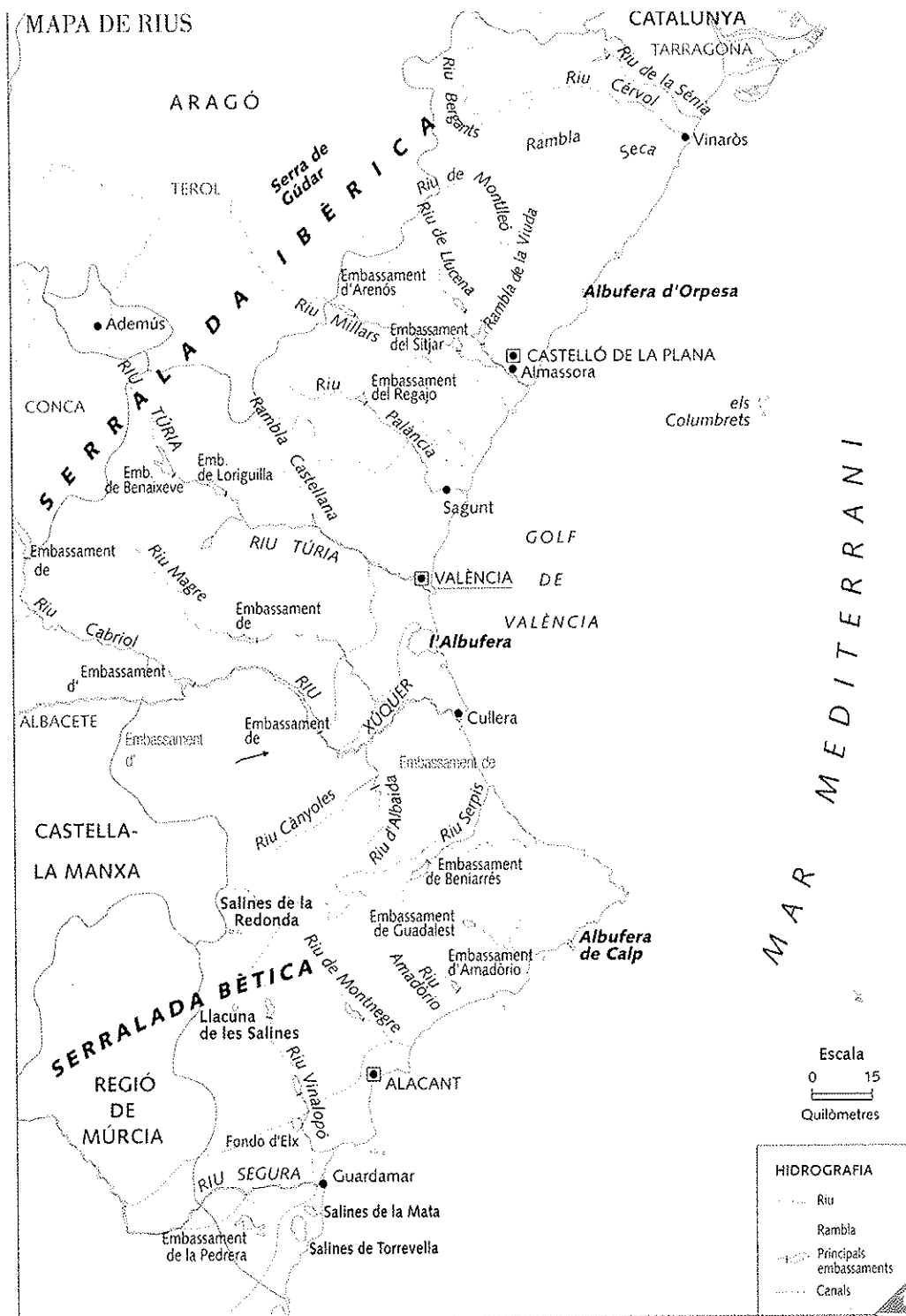
Gràcia Pérez i Lucía Jambrina
Valencià Elemental

Activitats del semestre

En l'excursió a la presa de Tous el guia ens explicava tot el que comprén la Confederació Hidrogràfica del Xúquer i la importància dels embassaments per a regular l'accés a l'aigua en la Ribera i en altres comarques valencianes.

Saps quins són els embassaments de la conca del Xúquer i en quins rius es troben? Identifica els embassaments de Bellús, Contreras, Embarcaderos, Escalona, Forata i Tous en el riu Xúquer i els seus afluents.

Visita a la presa de Tous i a l'albufereta d'Anna

El passat 16 d'abril s'organitzà, des de l'escola d'adults Enric Valor, una eixida al Pantà de Tous i a l'albufereta d'Anna.

Tots vam ser molt puntuals i aconseguírem omplir l'autobús a l'hora convinguda. Ens va eixir un dia meravellós, esplendorós, molt primaveral, que ens va acompanyar durant tota la visita i ens la va fer més agradable.

En el moment d'arribar a la zona del pantà esmorzàrem en un mirador que hi havia amb vistes a la presa. Una vegada acabat l'esmorzar i amb les presentacions fetes, vam emprendre la visita guiada a les instal·lacions. Després de les explicacions que puntualment ens donaven en el trasllats, visitàrem el començament dels túnels interns i seguírem amb la visita a les basses de distribució, que proveïxen València, la sèquia Reial del Xúquer i altres zones de competència d'aquest pantà. En la primera part del recorregut impressionava saber que estàvem passant molts metres per davall de l'aigua embassada. També va ser interessant, a continuació, la visita a l'embassament de regulació d'aigües amb els seus motors i comportes. Baixàrem tres nivells i les màquines eren enormes, amb ferramentes realment impres-

sionants. El quadre de comandament que hi havia a l'entrada, en el nivell superior, donava idea de la complicació i la gran coordinació que han de tindre unes instal·lacions d'aquesta envergadura.

Una vegada finalitzat el trajecte extern pujàrem a l'autobús per a dirigir-nos al Centre d'Interpretació de la presa. El camí per arribar tampoc va ser sense interès perquè ens van dur per dalt del dic de contenció i vam poder observar tota la majestuositat d'una obra imponent. Una vegada allí ens van passar a una sala condicionada i ens van posar un vídeo molt instructiu, interessant i divertit. S'hi explicava com naix el riu Xúquer, detalls del seu llit i dels afluents, vistes meravelloses i com és d'important per a la biodiversitat de les zones per on passa; com d'enriquidora resulta la seua aportació a la flora la fauna, al paisatge i als éssers vius en general. Aquestes imatges van sembrar en tots una inquietud de saber, d'aprofundir, de delectar-nos i de seguir embriagant els sentits de tot el que competeix a aquest riu tan important per a la Ribera i les comarques veïnes. Només hem de recordar el que passà el 20 d'octubre de 1982 quan va esclafir la presa ocasionant una gran destrossa i una tragèdia en la Ribera i els

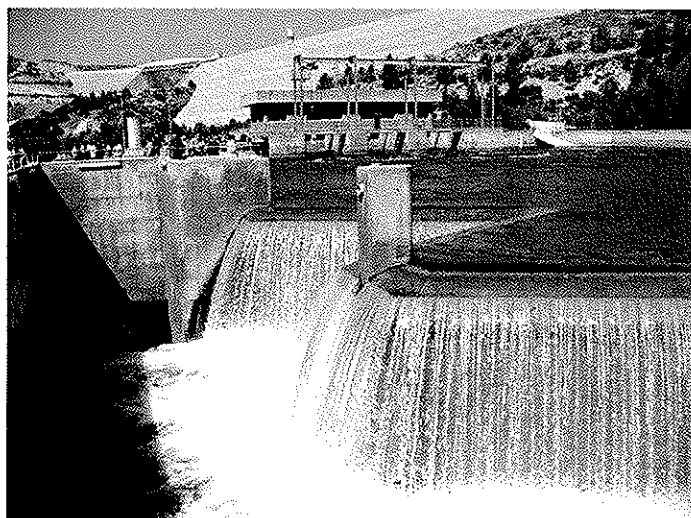
voltants. A dia d'avui, la presa és tres vegades més gran i pot albergar molta més capacitat d'aigua que en el moment de la seua ruptura. Mirant-la et ve a la ment com de fràgil és la condició humana davant del poder de la natura. I després d'intervenir la mà de l'home amb les seues negligències, més encara.

Canviant d'escenari i sense deixar que vells records desbarataren l'eixida, seguirem per eixes carreteres de

muntanya característiques de les zones d'interior. En arribar a l'albufera d'Anna paràrem a dinar gaspatxo en un restaurant que el feia boníssim.

Tornàrem sobre les 18h després d'un viatge relaxat i enriquidor amb la sensació d'haver descobert un poc més aquest gran desconegut tan proper i enigmàtic com és el Xúquer i que cal conservar net perquè el riu és vida.

Eva M. Guzmán
GES I matí

Presentació del llibre "Escoles democràtiques"

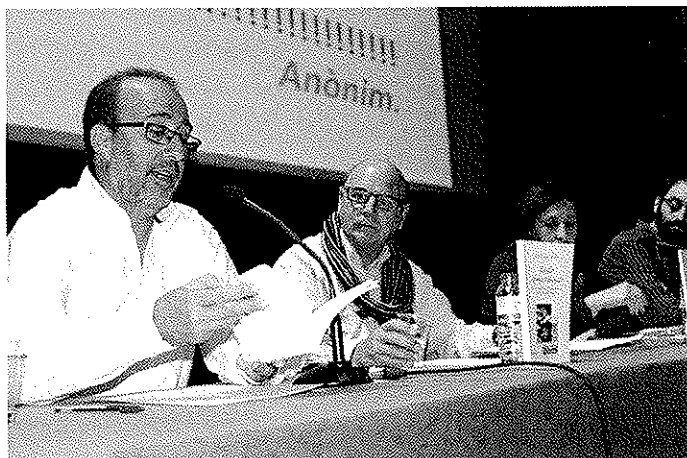
El mestre Raül Ferrer presentà el passat dia 24 d'abril les seues experiències pedagògiques a Alzira. Un grup d'alumnes de l'escola va assistir a aquest acte.

Raül Ferrer ens parlà del seu llibre *Escoles Democràtiques*, publicat per l'editorial Germania, que presentà a la Casa de la Cultura el seu autor, Raül Ferrer, on exposa les seues experiències pedagògiques acumulades durant la seua trajectòria docent a centres públics de Castalla i Alzira. A l'acte, organitzat per l'Associació Escoles Democràtiques és el títol del llibre publicat per l'editorial Germania que presentà ahir a la Casa de la Cultura el seu autor, **Raül Ferrer**, on exposa les seues experiències pedagògiques acumulades durant la seua trajectòria docent a centres públics de Castalla i Alzira.

A l'acte, organitzat per l'Associació Cultural Illa del Xúquer, intervingueren els professors i membres del Coderi, Guadalupe Palau i Diego Gómez. Tots dos ressaltaren la trajectòria pedagògica de Ferrer qui apostà sempre per "una escola pública, participativa i democràtica, amb atenció especial a treballar en equip de forma eficaç".

Esperit crític i participació

Per la seua part l'autor va ressaltar, d'una banda "el sobreesforç" de l'editorial Germania en fer-se càrrec de l'edició en temps difícils i d'altra va mostrar el seu agraïment als seus alumnes, "els autèntics protagonistes del llibre". Tot seguit explicà la seua filosofia de treball consistent en "primar la participació i l'esperit crític" en la docència, després de recordar que la seua primera escola va ser l'antiga empresa

Cartonatges Suñer on treballà abans d'aprovar les oposicions.

Xelo Iranzo
GES I nit

Participació en la trobada de Corbera

El dia 6 d'abril se celebrà a Corbera la 29 Trobada de Centres en Valencià de la Ribera.

El poble de Corbera acollí tota la gent dels voltants per a celebrar aquesta festa en la qual participaren persones majors, joves, xiquets i famílies senceres.

Va ser molt gratificant per al poble perquè hi hagué molta festa i alguns bars i comerços dugueren una activitat fènica, que falta fa!

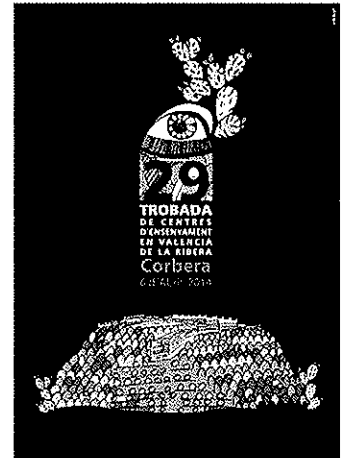
A més dels centres educatius en les Trobades també hi participen diferents associacions i comerços dels pobles on es realitzen. En aquest sentit, i com a corberenca, he de dir que el poble ajudà de bona gana en l'organització d'aquest esdeveniment que vam viure com a propi.

Eixe dia es pogué disfrutar de diverses activitats per a totes les edats, només s'ha de repassar el programa tan complet que es va repartir per

tots el pobles de la Ribera. Hi havia des d'actuacions a l'entaulat que es muntà a la Plaça Major on ballaren els xiquets i xiquetes dels col·legis, fins els tallers, de tot el que pugues pensar, que realitzaven les escoles organitzadores passant per activitats esportives, exposicions, rutes a peu...

L'any que ve la 30a Trobada de la Ribera, vos esperem!

Ivanna Pérez Garés
GES II matí

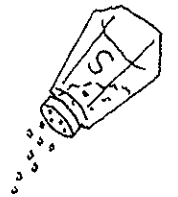
COCA DE CARABASSA

Ingredients: ½kg carabassa; ½kg sucre; ½kg farina; 4 paperets de llimonada blancs i 4 de blaus; corfa de llima ratllada; canella en pols; 2 mitgetes d'oli; 3 ous.

Elaboració: Mescleu la carabassa, el sucre i la ratlladura de llima. Afegiu la resta d'ingredients fins aconseguir una pasta homogènia. Poseu els sobres blaus, a última hora, quan estiga tot ben mesclat. Afegiu nous i panses al gust de cadascú. Poseu al forn a 180º, durant uns 30 minuts. Punxeu amb un punxó o una forqueta, per vore si està cuit.

Consuelo Oliver Román

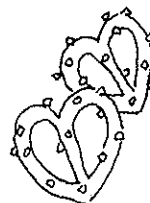

BUNYOLS

Ingredients: ½kg de carabassa tèbia; ½kg de farina; 2 ous; 2 pastilletes de rent fresc; un pessic de sucre; un raget d'oli d'oliva; 2 paperets de llimonada blancs i 2 de blaus.

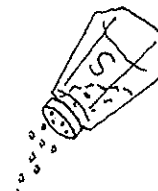
Elaboració: Mescleu tots els ingredients. Deixeu que la massa pugue durant mitja hora, més o menys. Ara afegiu els sobres de llimonada, dos blaus i dos blancs. Finalment fregiu amb oli abundant i ben calent.

Isabel Albert Pons

Soraya Gómez Molina.

COCA DE PIMENTÓ I TOMACA

Ingredients per a la pasta: Una quarta (aprox.) de farina. Un got menys dos dits d'oli d'oliva. Un got de cervesa o suc de taronja. Sal.

Per a damunt de la pasta: Un quilo de pimentons rojos. Mig quilo de pimentons verds. Un quilo de tomaca de pot o de la pera. Un potet de tonyina de sorra. Un parell d'ous bullits. Pinyons (opcional).

Elaboració:

Aboqueu en un recipient l'oli, la sal, la cervesa i la farina.

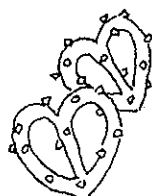
Remeneu fins que es despegue de les mans, i en cas necessari hi afegiu més farina. Col·loqueu-ho en una llanda de forn enfarinada prèviament.

Trossegeu els pimentons i aboqueu-los a la paella amb l'oli calent. Afegiu la tomaca i fregiu amb el foc suau perquè no es cremen. Traeu-ho del foc i deixeu-ho refredar. Després incorporeu els ous talladets i la tonyina de sorra esmicolada.

Aboqueu el sofregit damunt de la massa, i poseu-ho tot al forn calent a 180 °C durant mitja hora més o menys.

Aquesta coca és típica de la nit de Sant Joan i s'ha de menjar al ras.

Pilar Albelda Salom

Saraya Gúmet Molina.

PASTÍS DE GARROFA

Ingredients: 6 ous, 125 gr sucre de canya, 100 gr de farina (70 gr d'integral, i 30 gr de garrofa)

Qualsevol dels ingredients següents, al vostre gust: ametlla ratllada, panses, nous, un polsim de ratlladura de taronja, etc.

Elaboració:

Alceu les clares a punt de neu.

Afegiu el sucre de canya.

Afegiu els rovells i a continuació les dues classes de farina.

Si vols posar ara qualsevol dels ingredients extra dels esmentats més amunt.

Remeneu-ho tot i poseu-ho al forn 12 minuts a 200 graus.

Per a assegurar-nos que està cuit, punxem amb un ganivet. Si ix net, el pastís ja estarà a punt per a traure del forn.

Alicia Sifre Montagud

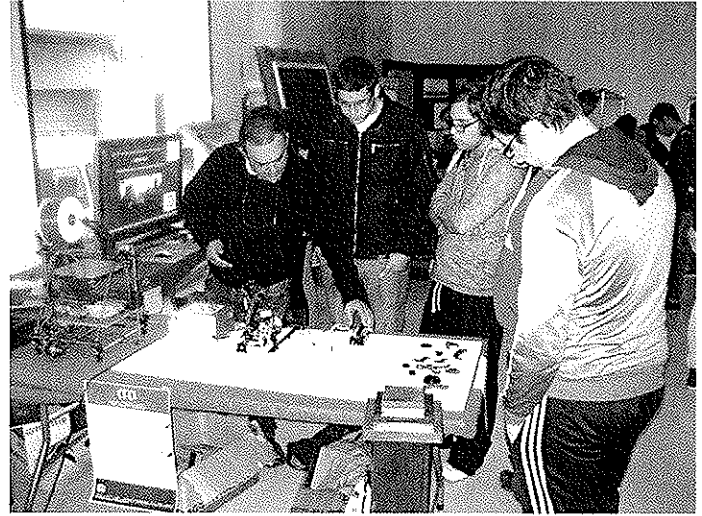
Orienta't 2014

Els passats dies 3 i 4 d'abril, els alumnes del Centre d'Adults férem una visita a l'edifici del MUMA on hi havia un desplegament de diferents estands dels instituts d'Alzira, universitats, i altres institucions que presentaven les seues ofertes educatives per al proper curs, amb la denominació d'ORIENTAT-2014.

Els alumnes van estar molt interessats en els diferents cicles formatius de grau

mitjà i superior, veient possibles eixides professionals i educatives.

Enguany la novetat ha estat que cada estand disposava d'un representant de cada centre encarregat d'atendre tots els dubtes i promocionar les seues ofertes educatives. Algunes d'aquestes ofertes estaven presentades en forma d'audiovisual, la qual cosa va resultar més atractiva per als nostres alumnes.

Actividades del Día Internacional de la Mujer Trabajadora

El día Internacional de la mujer trabajadora está recogido por las Naciones Unidas y en él se conmemora la lucha de las mujeres por su participación en la igualdad del hom-

bre, en la sociedad y en su desarrollo íntegro como persona.

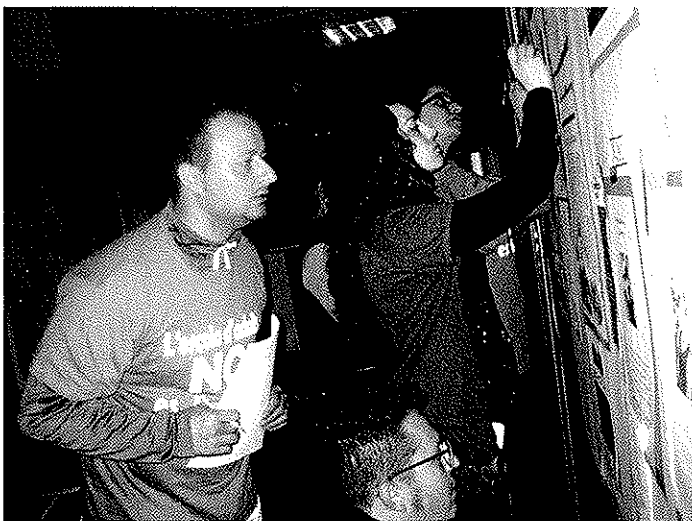
Los avances conseguidos han sido significativos gracias al impulso de políticas a favor de esas igualdades. Aunque, es

cierto, que todavía queda mucho por hacer. De hecho, en la actualidad la discriminación salarial que sufren muchas mujeres ronda el 25%, por no hablar de su menor presencia en puestos de responsabilidad.

Paralelamente a la celebración de este día de la mujer, propusimos desde el departamento de Sociales una actividad con los alumnos de GES II. La actividad consistía en la búsqueda de información sobre mujeres que fueran representativas en diversos ámbitos (política, literatura, ciencia, deporte,...) épocas y países (Cleopatra, Marie Curie,

Rita Levi-Montalcini, Rosalía de Castro, Nadia Comaneci, Teresa de Calcuta...). Con la información conseguida, se realiza una exposición donde quedara reflejada el papel y la lucha de las mujeres a lo largo de la historia.

Para hacer más participativa la actividad a otros grupos de alumnos del centro, se elaboró un cuestionario que todos los alumnos deberían completar siguiendo la lectura del contenido de la exposición. Esta ha sido muy positiva, y tuvo una buena acogida por todo el alumnado y profesorado del centro, lo que sinceramente agradecemos.

Descobrir l'impetu del moviment creatiu

El món que jo conec es dividix en dos tipus de persones: les que fan exercici i les altres.

Les persones que fan exercici pareixen tindre més energia, patir menys estrès, tindre menys problemes de pes i en general veure la vida amb una perspectiva més positiva i optimista.

Les persones que estan en bona forma física et diran que fer exercici amb regularitat és el més important que mai han fet per a millorar la seua vida.

Que et pareix el ioga? El ioga és un tipus de moviment en el qual participen la ment, el cos i l'esperit! Jo practique la respiració profunda i els

suaus moviments del ioga i també medite mentre camine! Em trobe millor iestic preparada per a continuar endavant!

Vinga, ix hui matei a fer un passeig al sol! Caminar és la millor forma de moviment creatiu que existix: al caminar el cap s'aclareix, els pulmons s'omplin d'aire fresc, et desfogues, acumules forces i l'esperit se centra.

Comença a moure't pas a pas i l'impetu positiu partirà d'ací. I amb el ioga reconduïrem el nostre jo amb el nostre cos, i ens connectarem amb la terra i també els uns amb els altres.

Mati Beltrán
Professora de ioga i chi-kung

Exposició sobre el centenari de la Primera Guerra Mundial

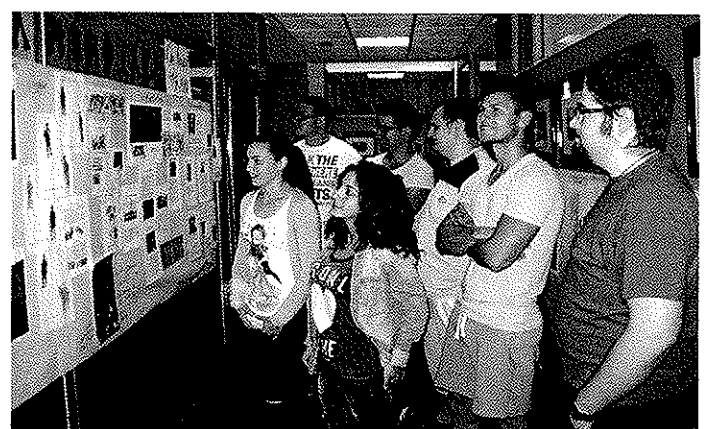

Fa ara un segle, a l'estiu de 1914, es va produir a Europa la primera tragèdia del segle XX: la "Gran Guerra" o Primera Guerra Mundial. El detonant del conflicte va ser l'assassinat a Sarajevo (actual capital de Bosnia-Herzegovina) del futur hereu de l'imperi austro-hongarès, l'arxiduc Franz Ferdinand, i la

seua esposa, per part d'un membre del grup terrorista serbi anomenat *La Mà Negra*. La guerra, que duraria quatre anys, destrossaria Europa i produiria més de nou milions de morts.

Per a la commemoració d'aquest esdeveniment històric els alumnes de

GES II han recopilat, per a la matèria d'Història, una variada informació (escrita i gràfica) sobre aquest tema i ha restat plasmada en una exposició al centre.

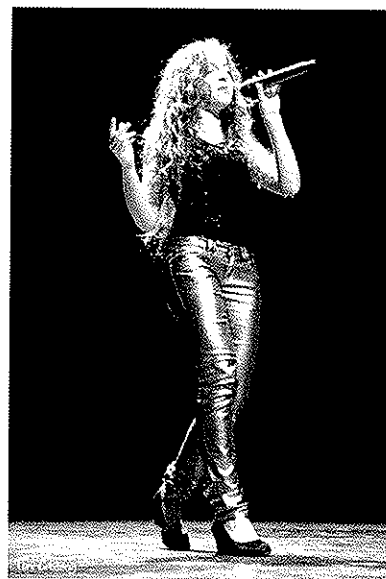
SOLIDARIDAD DE LA ESCUELA DE ADULTOS DE ALZIRA CON ADISPAC

IV FESTIVAL INTERNACIONAL DE DANZA Y ARTES ESCÉNICAS SOLIDARIO CON ADISPAC
13 de septiembre de 2014 a las 19,30 horas, en el Gran Teatre d'Alzira.

Un año más nuestra Escuela de Adultos Enric Valor de Alzira junto con Nuga Idriss nos van a deleitar con las actuaciones de destacados artistas de varios países que unidos por la solidaridad llenaran de arte y colorido el próximo 13 de Septiembre de 2014 a las 19,30 horas el Gran Teatro de Alzira. La escuela de Adultos Enric Valor de Alzira ve en este tipo de actividades la forma de ayudar a asociaciones alzireñas tan necesitadas como Adispac, la cual lleva cerca de cuarenta años trabajando con discapacitados intelectuales mayores de 18 años con escasas ayudas, y con un grupo humano con el cual es un placer trabajar, en

el que todos arriman el hombro en favor de los más desfavorecidos. Todos aquellos que quieran unirse y colaborar en este evento seréis bienvenidos. Os esperamos...

Nuga Idriss M. H.

Manolo Valls es jubila

El passat mes de febrer es va jubilar Manolo Valls, que havia estat director de la nostra escola els últims cursos i que en el curs actual era cap d'estudis. Després de quasi quaranta anys de carrera docent va decidir "penjar" el guix i els blocs de notes i dedicar-se a altres menesters. Ha ensenyat matemàtiques en multitud d'escoles, primer a Catalunya i després ací a la Ribera, on ha deixat constància del seu treball impecable i de la seua generositat i simpatia, cosa que li ha guanyat amics per allà on ha passat. En uns moments en què sobren

exemples en la vida pública espanyola de personatges impúdics i corruptes, Manolo és un model positiu per als qui creiem que l'escola i l'educació en general pot ser un element regenerador de la societat, a

pesar del poc respecte que els poderosos demostren per la nostra professió. Des de LA REVISTA creiem parlar en nom de tota l'escola quan diem que el trobarem molt a faltar, però possiblement encara el veurem

per ací de tant en tant tirant una maneta desinteressada sempre que faça falta. Perquè Manolo Valls és així.

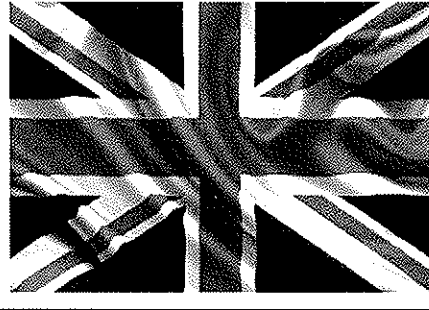
Have I done something wrong?

If we lived in an ideal world we wouldn't have to ask why people commit crimes. Actually, there are many different ways of committing crimes: assassination, hijacking, terrorism, blackmail, vandalism, murder... But the question I ask is: why are the crimes committed in the first place?

Last week I was drinking a coke in a café when I saw a man arrested for stealing a pair of boots. He said to the policeman "Have I done something wrong?"

A short time ago, I heard a reporter explain how a young woman had been raped by her own father and when the

The English Corner

police caught the offender, he said to them "Have I done something wrong?"

A few days ago, an old woman who was walking in the park was a victim of a robbery. She had gone out to buy

something for dinner, but suddenly a mugger grabbed her and stole her handbag. Luckily, a policeman apprehended him and the handbag was returned to its rightful owner. The thief said: "Have I done something wrong?"

Recently, I heard on the radio that a man had set fire to a forest. When he was arrested by the police he said: "Have I done something wrong?"

A friend of a friend used the same phrase when he was arrested for drug dealing.

Obviously something is wrong in our world today.

If you didn't realize yet, take a look to our politician's behaviour. Have they done something wrong?

*Ester Català i Verdú
Taller d'Anglès B1*

Un peu davant de l'autre

Feia fred, molt de fred. La xiqueta s'angoixava cada vegada més!

La foscor arribava a poc a poc, amenaçadora; d'ací a no res l'amabilitat i la seguretat desapareixerien i amb elles, els colors: el verd dels arbres i les muntanyes, el gris cendrós del camí i el blau i blanc del cel i els núvols, engolits per la boca negra, omnipotent, d'eixa foscor que ho transformava tot en un món tenebrós i perillós.

S'afanyava ja quasi desesperada, però també cautelosa de no xafar malament i caure a terra o entropessar; sols faltava això: trencar-se alguna cosa, fer-se alguna ferida o girar-se el peu. Això sí que seria fatal!

La por jugava amb ella com una companya capritxosa i provocadora!

De sobte, un soroll que anava prenent cos ressonà a les muntanyes enmig del barranc que corria al seu costat. Un tro i un rellamp esclataven en una simfonia aterridora fins a convertir-se en una tempesta de llums i clamors, mentre el vent bufava amb un alé boig i ensordidor, clavant-li punxes de gel en la cara.

Ara ja no era angoixa, era por, pura i maleïda por! I mentrestant, el pànic entrava i arrasava la seua ment. Era pressa del pànic! Mentrestant, eixe sentiment negava el seu cap com les llàgrimes i l'aigua li banyaven els ulls. Començava a sentir el cos tremolós i

acovardit. Aleshores la foscor amenaçadora s'abatia damunt d'ella.

La nit arribava i amb la nit, la foscor, espentejada per la pluja i el vent donant-li ales. Així es feia quasi impossible tornar a casa il·lesa o no acabar perduda enmig de la muntanya.

La por, eixa companya no volguda, no ajudava gens ni mica! I la foscor remuda que envoltava ja la muntanya i baixava sense compassió ar-

rossegant-se pel camí, el qual quasi ni es veia ja.

Calia no pensar! S'havia de pensar sols d'anar cap avant! Posant un peu davant l'autre, i continuar xafant fort pel camí, a poc a poc.

El coratge l'ajudava, li eixia de dins alhora que la por minvava arraconada en un lloc menut i alleugeria l'angoixa. La xiqueta ja no pensava en angoixes, ni en pors, sols en posar un peu davant l'autre i no perdre el fil sinuós del camí de tornada a casa.

"Passet a passer". Només això; l'un davant de l'autre.

En allò estava, ara un... ara l'autre... que no s'adonà dels llums que venien cap a ella...

*Miryam Terol Casterà
Valencià mitjà*

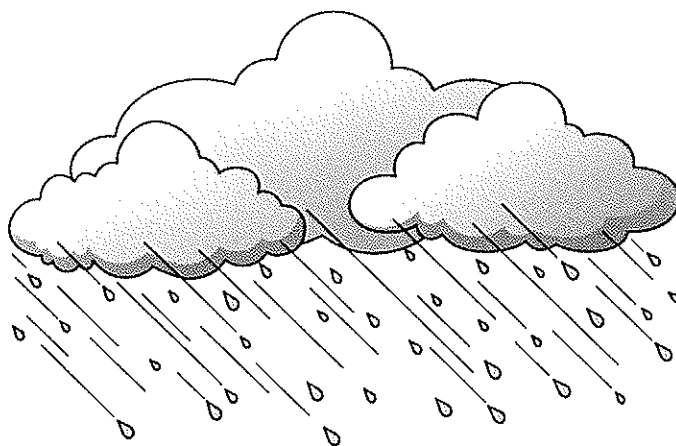

L'oratge

No sé si és perquè vinc d'una família de gent de la terra, però l'oratge ha estat present en el meu cap des de ben menuda.

La meua iaia tenia per costum alçar-nos del llit donant-nos l'informe meteorològic, que estava molt bé per a animar si feia bon temps o sol, però en cas que fóra de pluja o de fred t'entraven ganes de fer la malalta per no eixir del llit.

El cert és que pense que les meues germanes i jo érem les úniques de tota l'escola que arribàvem a les nou del matí amb un informe meteorològic complet: "Hui a les set del matí feia quatre graus, s'espera que faça fred al voltant de migdia i la boira envoltarà les muntanyes per causa de l'alta

humitat que arriba fins al 95%...", que si havia nevat a Alcoi, que si plovia prop de Castelló... tot segons la ràdio a la qual la meua iaia li tenia tanta fe com si fóra paraula de Déu.

I és així com vaig aprendre que mai fa l'oratge que ens ve bé a tots, és a dir, "que mai plou a gust de tots". A la meua iaia,

l'oratge li anava bé sempre que no li foterà les taronges. Per la qual cosa "la pedra", com deia ella, era quasi un dimoni, una maledicció, i li tenia més por que a res. En cas que la ràdio anomenara que les pluges podien ser amb pedra, és a dir, "pedregar", la cosa era ja una catàstrofe total i t'alçava del llit

amb la sensació que el món s'acabava. Els llamps no li venien bé tampoc, perquè deia que incendiaven els arbres i contava històries de gent que havia mort perquè li havia caigut un raig damunt.

Ara, el plaer per a ella era quan plovia de tal manera que s'estalviava algun regó, i això volia dir pluges mitjanament fortes durant alguns dies perquè la terra s'atovara i l'aigua fóra de profit.

Fa alguns anys ja que la meua iaia és morta, i ara em recorde d'ella amb un somriure quan pense que, si ella encara estiguera, jo sempre portaria el paraigua el dia que ha de ploure!

*Miryam Terol Casterà
Valencià mitjà*

EPA, escola per a adults... adults que necessiten aprendre, saber i entendre...

Estendre el seu enteniment. Gent d'altres cultures, que ve a aprendre, a saber idiomes o traure títols. Les seues instal·lacions són increïbles. Des que es van crear hem vist els seus colors vius... són bonics. Es va crear una escola perquè la gent adulta que no pot tenir oportunitat per a traure el més senzill, el graduat, puga traure'l sense problema. Aquest edifici és molt millor que l'altre, de cinquanta anys, que cau a trossos! Qui està a

**Bastidas, no sigues
Destructor!**

favor d'aquest trasllat? A qui se li ocorre destruir l'educació per a la gent que la necessita? L'escola d'adults d'Alzira és un edifici increïble, gran, perfecte i bellíssim... Les seues finestres brillen en tocar-hi els raigs del sol...

¿Per què traslladar un edifici que fa tan poc que està en peu? ¿Per què destrossar-lo? Qui vulga fer una cosa així, és una ximpleria, perquè no sap el que es perd, amb un edifici tan preciós.

Sempre estarà dins del meu cor, i per això dic i cride al món sencer:

**L'ESCOLA D'ADULTS NO ES
TRASLLADA!**

casperdark19.blogspot.com

Luna SB

Una altra edat difícil

Un bon dia t'alces i, cara a l'espill, trobes una persona que no és la que tu eres.

Els ulls mig tancats per la presbícia, però àgils i vigilants, envoltats per solcs i línies ben marcades d'expressió. Els cabells amb fils platejats. El cos cansat i relaxats els músculs. Greix on mai n'hi havia, i el volum doblat.

Però ets indulgent amb el teu físic perquè amb la tranquil·litat que et donen els anys, entens que és una etapa més de la vida que cal assumir, i que cal asserenar-se a mirar-s'ho tot amb una nova perspectiva: és una altra edat difícil.

Així les coses, aquesta edat que comprèn des dels quaranta anys fins als cinquanta-cinc, és comparable a l'adolescència en les actituds juvenils, amb explosions forassenyades d'energia, robes atrevides i passions desfermades. És a dir, hi ha una palpitació intensa però lleu de joventut interior, de sentir-se

revoltat, una reviscolança tardorena.

D'altra banda, hi ha una resistència a abandonar l'edat anterior. Encara no estem preparats. Per a l'adolescent, és un risc, una incertesa, abandonar la protecció de la infantesa. És una cruïlla on albira un futur ple d'esperances. I dirigirà cap allà els seus passos a atzarosos, de vegades entrebancats, i d'altres exultants de joia en una camí pla.

A l'edat adulta, a desgrat nostre, ens dirigim cap al descens. Fem parada en la nostra vida al punt més alt de la costera i tan sols per un moment fem la vista enrere, amb la fiblada dels records. Al

davant, la baixada és una camí ombrívol de febleses i xacres fins a abandonar-se al traspàs, que desitgem que siga dolç i sense fredors. A més a més estem cansat de lluitar en la vida per a aconseguir objectius i encara que el combat roman som reservistes —que no tolits!— i no podem deixar la lluita. No. Encara no ens està permès.

I per últim, cal passar el neguit de la recança. Els dubtes kafkians i els desassossecs ens consumeixen l'esperit. Fem balanç i ens penedim d'haver fet una cosa o d'haver-la deixada per fer.

Som malcontents i la malenconia d'un temps passat

que no podem recuperar ens envaeix. I ens preguntem si això és tot. Si són les pertinenances materials o les vanitats intel·lectuals o físiques l'important de la vida. De segur que no.

Afortunadament després de la tempesta interior, de l'agitació i confusió, de la mala maror, ve la calma. Ens asserenem i aprenem a escoltar, amb benignitat fins i tot, l'arrogància dels joves. Cobrim els nostres defectes amb un vel d'indulgència. Assaborim la vida sense impaciència. Tenim experiència i saviesa i l'emprem sense supèrbia. Ens guarim llepant-nos suaument les ferides i tornem a alenar. I a més, ens sorprenem amb una embranzida fent l'escomesa a aquell desig encara no complert ni oblidat. Perquè la capacitat de sorpresa manté despert un batec encara tònic de la joventut.

*Ana Muñoz,
Valencià Superior nit*

Anunci

Matrícula per al curs 2014-2015

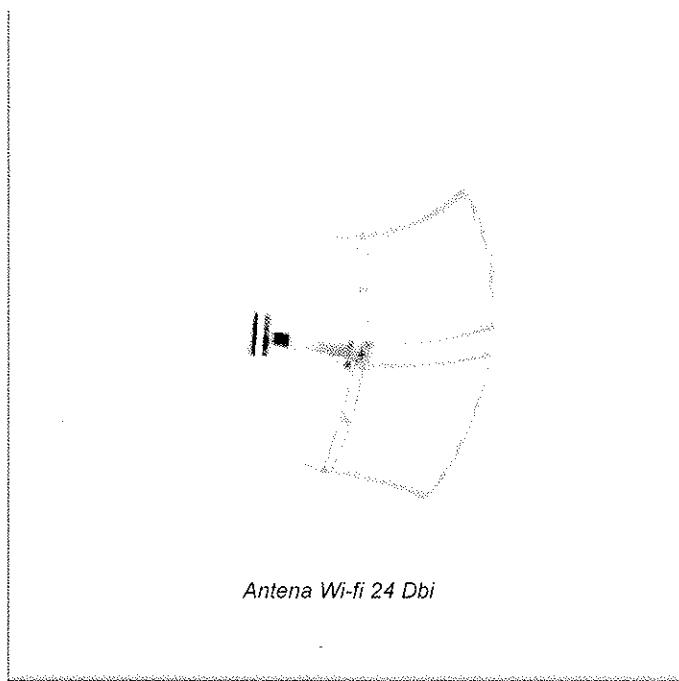
El dia 2 de juny s'obri la matrícula del curs 2014-2015 per als actuals alumnes de l'escola. Tot alumne inscrit en qualsevol curs o taller durant el curs 2013-2014 tindrà del 2 al 23 de juny per a omplir l'imprés de matrícula i pagar el curs o taller que li interesse per al curs que ve. Podeu demanar l'imprés de matrícula en secretaria o al professor del vostre curs.

Els qui no formalitzen la matrícula en juny hauran de matricular-se durant el mes de setembre juntament amb els alumnes de nova inscripció en les dates que es faran públiques oportunament.

LA EVOLUCIÓN DE LAS REDES WI-FI Y SU SEGURIDAD

A lo largo de los últimos años, ha habido una serie de avances en cuanto a velocidad y potencia así como en alcance de las redes Wi-Fi, de tal manera que si simplemente con nuestro teléfono hacemos un escaneo nos daremos cuenta de que contamos a nuestro alrededor con un número bastante elevado de redes a las cuales, si disponemos de la contraseña, podemos conectarnos.

Esta “saturación”, aparte de la polémica existente en cuanto si puede o no ser dañino para la salud, supone para los amantes de lo ajeno un campo de batalla lleno de objetivos preparados para ser atacados con el fin, en el mejor de los casos de tener acceso a internet sin pagar, en el peor de los casos sustraer datos privados de alguno de los dispositivos conectados a esa misma red. La pregunta del millón es: ¿mi red Wi-Fi de casa es segura?

Antena Wi-fi 24 Dbi

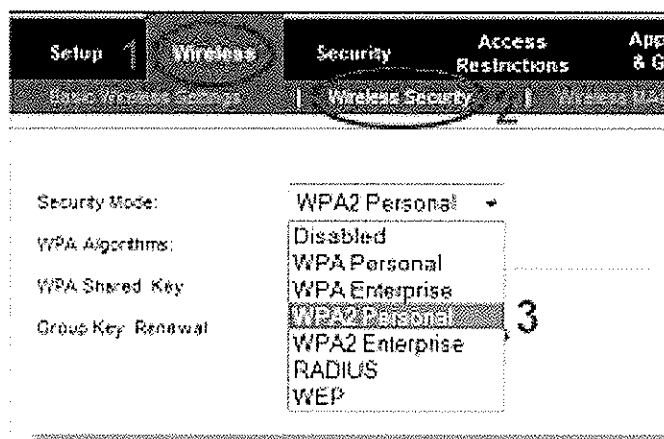
Pues veámoslo con unas comprobaciones simples y sencillas para que cualquiera en casa pueda verificar si su red Wi-Fi es segura o no. Primero sepamos de que estamos hablando cuando nos referimos a redes inalámbricas, conceptos básicos que nos ayudarán a entender mucho mejor como funciona nuestra red en casa:

–SSID: Es el nombre que recibe nuestra red Wi-Fi. Habitualmente nuestro router ya viene con un nombre

predeterminado para esa red (suele indicarlo en una etiqueta debajo del mismo). Por supuesto lo podemos cambiar entrando en la página de configuración.

–CANAL: Es el canal en el que emite nuestra Wi-Fi. Para evitar interferencias es recomendable utilizar canales en los que no haya más redes en funcionamiento.

–ENCRIPCIÓN DE SEGURIDAD: La información cuando viaja de forma inalámbrica cualquiera con conocimientos básicos podría acceder a ella ya que, para que lo podamos entender de manera fácil, los datos viajan por el aire como ondas de radio y claro, todo lo que va por el aire, se puede “cazar”. De ahí que tengamos que encriptar esos datos para que no sea tan fácil cazarlos. Esto se denomina método de

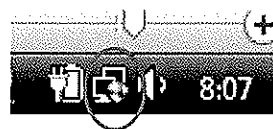
Tipos de encriptación de seguridad

encriptación y todos los dispositivos actuales ofrecen varios tipos de encriptación: WEP, WPA y WPA2.

Una vez tengamos claro estos tres conceptos básicos, ya solamente nos queda ver que tipo de encriptación tenemos en nuestra red Wi-Fi.

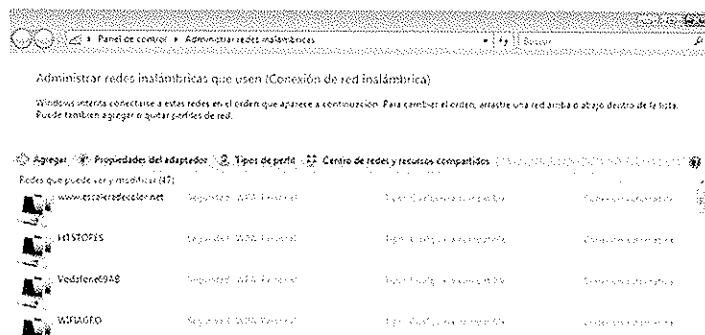
Para usuarios de Windows Vista, Windows 7 y Windows 8, tenemos una forma muy fácil de ver el tipo de encriptación de nuestra Wi-fi:

–Nos situamos sobre el icono que nos indica que estamos conectados a la red Wi-fi de nuestra casa (está a la derecha al lado del reloj sobre la barra del menú INICIO):.

–Hacemos click con el botón derecho y seleccionamos “Centro de redes y recursos compartidos”. Después en la columna de la izquierda seleccionamos “Administrar redes inalámbricas”. Seguidamente nos aparecerá una ventana (figura de la derecha) con todas las redes Wi-fi a las que nos hemos conectado en la que veremos por orden de columnas el nombre de la Wi-fi (SSID) y el tipo de encriptación (seguridad).

Aquí es donde debemos buscar nuestra red y comprobar que el tipo de seguridad es WPA o WPA2 (recomendable WPA2). En el caso de que sea WPA, hay que intentar cambiar la clave del router que viene por defecto y crear nosotros la nuestra propia (cuantos más caracteres mejor y siempre combinando, si es posible, números, letras y símbolos). Por

supuesto en el caso de que creáis que tenéis algún visitante en vuestra Wi-fi, cambiad la contraseña cada cierto tiempo.

En el próximo artículo veremos como entrar en nuestro router y realizar cambios en nuestra Wi-fi.

TRUCOS Y ATAJOS PARA EL NUEVO WINDOWS 8

¿Dónde está “Equipo” en Windows 8? Pregunta que muchos usuarios de este nuevo sistema operativo se han hecho al no encontrar ni en el escritorio ni en el desaparecido botón de “Inicio” este icono que nos facilitaba mucho las tareas de exploración de nuestro disco duro, lector, pendrive, etc.

Esta opción ya existía en Windows Vista y Windows 7, pero para aquellos que no la encontraron o bien no la utilizaron, vamos a ver como situar sobre el escritorio este icono (y también el de la carpeta de usuario con todos los documentos e incluso por si lo necesitarais el de “RED” y “PANEL DE CONTROL”).

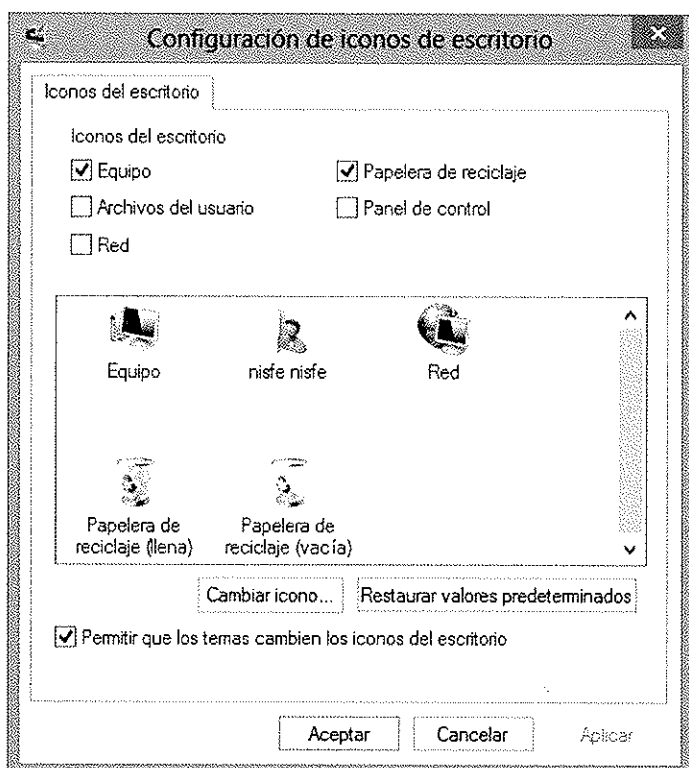
Los pasos a seguir son muy fáciles:

–Hacer click con el botón derecho del ratón sobre el escritorio de Windows 8 (sobre el fondo, no sobre ningún icono). Se despliega un menú contextual en el que tenéis que hacer click sobre “Personalizar”.

–En la ventana que os aparecerá, en la columna de la izquierda seleccionar la opción de “Cambiar iconos del escritorio”. Os aparecerá la ventana de la derecha.

–Aquí es donde tenéis que seleccionar que iconos queréis en el escritorio. El principal es el de “Equipo”, pero también podéis colocar el de “Archivos de usuario”, “Panel de control” y “Red”. Una vez hagáis los cambios, hacer click en Aceptar y aparecerán en el escritorio.

Por defecto, en Windows 8 suele venir solamente el icono de la Papelera de reciclaje, una vez tengamos el icono de Equipo en el escritorio nos permitirá acceder a muchas opciones de

exploración tanto de unidades, como red, como documentos de usuario que antes no teníamos acceso a través del escritorio.

Espero que el atajo os haya sido de utilidad. Hasta el próximo artículo.

Juan Villadelsax
Profesor del taller de Informática

Recettes de la France (oh, là là!)

C'est **Carnaval**, tout le monde sort son plus beau déguisement et vient fêter l'événement dans la rue en compagnie de la famille et des amis.

Mardi Gras, jour des festivités, est l'occasion de préparer avec les enfants

des friandises, comme les pets de none, les oreillettes, les merveilles, les crêpes ou autres beignets et de se régaler en famille ou entre amis!

Je vous propose donc que l'on se mette à table et que l'on goûte à deux

recettes: l'une vient d'Alsace, au Nord-Est de la France, à la frontière allemande et l'autre de ma région, Bordeaux, dans le Sud-Ouest.

Lucie Brisset

Beignets de carnaval (ou "Schangalas")

Ingrédients pour un grand saladier:

4 oeufs
200 g de sucre
100 g de beurre fondu
125 g de poudre d'amande
350 g de farine
une pincée de sel, de la cannelle

Préparation:

-Mélanger les oeufs avec le sucre jusqu'à obtenir un mélange mousseux.

-Ajouter la farine, le beurre, la poudre d'amande, le sel et la cannelle.

-Travailler la pâte, puis la mettre au frais, au moins deux heures.

-Roulotter la pâte en «petites cuisses» puis les faire frire quelques minutes dans une huile pas trop chaude.

-Rouler chaque beignet dans du sucre.

-Déguster accompagné d'un café ou d'un thé.

Merveilles de Bordeaux

Ingrédients:

500 g de farine + 50 g pour la planche
3 cl de rhum
4 oeufs
5 cl de lait (1/2 tasse)
125 g de beurre ramolli
5 cuillères à soupe de sucre glace
75 g de sucre en poudre
1 cuillère à café de levure chimique
1 pincée de sel, huile de friture

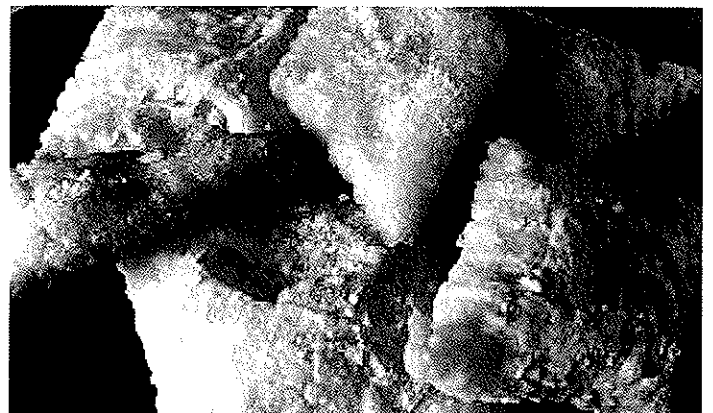
Préparation:

-Mélanger dans un saladier la farine avec le beurre ramolli. Incorporer les oeufs, le sucre en poudre, le rhum, le sel et la levure. Travailler cette pâte pendant 10 minutes (au besoin ajouter du lait) pour la rendre souple et ferme. Laisser reposer deux heures.

-Fariner la planche à pâtisserie. Étendre la pâte au rouleau le plus finement possible. La découper en longs rectangles (4 x 10 cm).

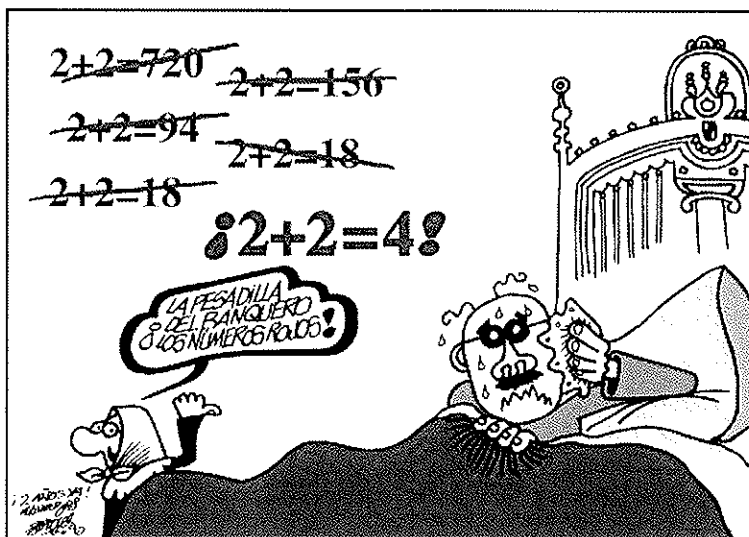
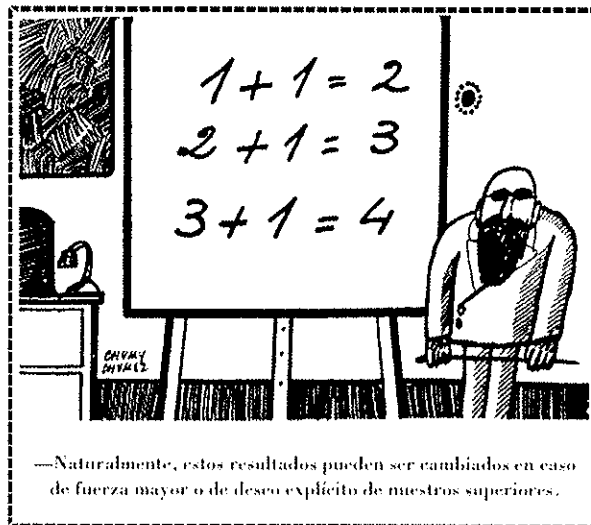
-Plonger les merveilles dans un bain d'huile de friture très chaude, 3 ou 4 à la fois, en les faisant dorer des 2 côtés. Les retirer avec une écumoire et les laisser égoutter sur du papier absorbant. Saupoudrer de sucre glace et disposer sur un plateau garni d'une serviette.

-C'est prêt! Place à la dégustation.

La Contra

Humor matemático

La ReContra

Quino, premi Príncep d'Astúries 2014

